

SAVAITINIS LAIKRAŠTIS
"LIETUVA"
Išleista kas Pėnųyčia, Chicago, Illinois.
Prenumerata Suviennytose Valstijose, Kanadoje
ir Meksikoje..... \$2.00 metams
Kitose viešpatystėse..... \$3.00 metams
Prenumerata turi būti apmokėta iš viršaus. Metams pramoniniam
skaitliui nuo dienos išrašymo laikraščio, ne nuo Naujų
Metų. Apie prekių ir paslaugų kainas ir kitą informaciją
visuose reikaluose adresuokite laišką:
A. OLSZEWSKI,
924 33-rd Street, Station 60, CHICAGO, ILL.

LIETUVA

THE LITHUANIAN WEEKLY
"LIETUVA"
Published every Friday at Chicago, Ill.
Subscription in the United States, Canada and
Mexico..... \$2.00 a year
Subscription to Foreign countries..... \$3.00 a year
Advertising rates on application.
Address all communications to
A. OLSZEWSKI,
924 33-rd Street, Station 60, CHICAGO, ILL.

Nr. 4

CHICAGO, ILL., PETNYCZIA, 26 d. Sausio (January.) 1906 m.

ENTERED AT THE CHICAGO, ILL. POST OFFICE AS SECOND CLASS MATTER.

Metas XV

POLITIŠKOS ŽINIOS.

Revolucija Maskolijoje.

Ant visos linijos Maskolijoje randas griebiasi reakcijos, bet nežinia, kokius vaisius išduos tas jau persėjęs caro valdžios ginklas. Gal but, kad tai paskutiniai besisparidymai gaisrui, kadangi laikraščiai turi didžiausią įtaką, tai caro valdžia dabar griebiasi persekiojimo laikraščių ir tai tokio persekiojimo, kokio nebuvo nė laikui, kada didžiausios saivalios vidaus ministerių ir cenzorijų.

Dabar laikraščius baudžia rėds, sudai, ne vidaus dalykų ministeris, bet dabartiniai sudai caro viešpatystės yra jau įnagi vidaus ministerio, sudų nepasiekė nė joki pagerinimai, jie ir dabar toki jau, koki buvo laike provos kraščių, laike kurios nedaleido advokatams statyti tokių klausymų liudininkams, ant kokių liudininkai galėtų ką nemalonaus Vilniaus generalgubernatoriui arba Kauno gubernatoriui Klingenbergui pasakyti; buvęs per visą laiką sude generalgubernatorius pats dabojo sudą ir liudininkus, kad nieko jam nemalonaus negalėtų atsitikti.

Dabar Peterburgo sudas nusprendė ant metų kalėjimo išleisti laikraščio „Rus“ už patalpinimą darbininkų manifesto. Tokia sunki bausmė ir Maskolijoje nepriguli, o paprastų atsitikimų, o čia valdžios didelių cenzorijų su laikraščiais niekada nedarė, smarkiai suėmė visus Maskolijos laikraščius. Jie atlaikė sukrinkimus ir nutarė kreiptis prieš prie caro su pasikundimu ant sūdo neteisės, kadangi tokia bausmė nesutinka su tiesomis. Nežinia, vienok, ar caras išsklaidys ir ar prisileis prieš save atstintinkų deputaciją, o kurtų yra ir daugiau. Peterburgo laikraščininkų. Reiki teigti, kad likosi suėmėtuotas ir „Vilniaus Žinių“ išleistas Vileišis, bet apie tai dar tikrų žinių nėra. Nežinia už ką jį galėtų areštuoti, nes tasai lietuviškas laikraštis buvo visada net per daug atsargus ir bailus.

Pereitą nedėlios dieną vienoj Maskolijoje apvaikščiojo netines sukaktuves kruvinos nedėlios, taigi paminėjimą pirmutinių darbininkų skerynių Peterburge, parengtų aršaus Sviatopolk-Mirskio, bet, bent kaip atėję į užrubežius telegramai užtikrina, kad paminėjimas tos kruvinos dienos visur atsisbuvo ramiai, be jokių riausių, pulkų žmonių lankė vien kapių, kur ilsisi kunai caro kailumo ankų. Buvo laikas kalbos, bet susirėmimų buvo. Daug drąsiau tą dieną apvaikščiojo darbininkai Vokietijoje, Anglijoje ir Prancūzijoje, pritardami Maskolijos darbininkams. Italo valdžios nedaleido tokių apvaikščiojimų visai.

Peterburge kruvina nedėlė perėjo ramiai. Nebuvo jokių riausių. Viskas atsisbuvo ramiai, vien tobulėtvėse apsisito darbai ir ne visose. Bandyta rengti visuotinę štraiką, ir tas nepasisekė: elektri-

ški žiburiai degė kaip paprastai, pardavinių buvo atidarytos. Ant gatvių, vieno, visur buvo matyti kareivių, durtuvai ir kazakai su savo kanciais. Ant Vasiliaus salos, kur daugiausiai darbininkų gyvena, sutraukė ištikimiausius kariūmenės regimentus. Vakariniai laikraščiai tą dieną neišėjo.

Odesoj, ant Aleksandro prospektu vienas darbininkas, kruvinos nedėlios dieną, metė bombą į pulką stovinių ant gatvės policistų. Eksplozijos, vienas policistas ir penkios pašalinės ypatos likosi užmuštos, o septynios sunkiai sužeistos.

Vindobonos laikraščiai gavo telegramą, jog netoli caro rumo, Carskame Sele, sargas tiktiko pragarišką, masinę, kuri, kaip mena, buvo carui paskirta. Sargas rado tą masinę padėtą po trukių, kurį vien caras naudoja, jeigu važinėja į Gatčiną. Sargas, radęs po trukių į audimą suvyniotą skrynute, parsinešė ją namon, kur norėjo atidaryti radinį. Betriušiant, skrynute eksplodavo. Eksplozijos — sargas ir 3 jo vaikai likosi smotos sudraskyti ir namai suvisu su griant. Skrynute ta mat buvo dinamito pripildyta; dinamito buvo joje tiek, kad pakako ismetimui į padangę viso geležinkelio traukio.

Varšavoj, vienok, kruvinos nedėlios diena neapsiejo be kraujo praliejimo. Čia darbai visose dirbtuvėse pasiliovė, kas aiškiai rodo, kad Varšavoj darbininkai geriau negu Peterburge suorganizuoti. Ant Witkovskio placiaus darbininkai norėjo priversti uždaryti kromus. Sutraukti čia kareiviai pradėjo šaudyti ir pulkus darbininkų ir tulą jų skaitlių užmušė.

Be abejonės, susirėmimų su valdžios tarnais apvaikščiojant kruvinos nedėlios sukaktuves buvo Maskolijoje ir daugiau, bet iki šiol apie tokius atsitikimus į užrubežius neatėjo telegramai, kadangi cenzoriai jų neleido. Pilnesnės žinios ateis vėliau ir gal pasirodys viskas kitokioj šviesoje, negu randas garsina.

Lietuvoj žmonės nemoka rindėti mokesčių. Mokesčių rinkėjai pranešė į Peterburgą, jog dėl vargo kaimiečių, negalima priverstinai nuo žmonių mokesčių išlupti užimant gyvulus, kaip tai darėdavo pirma; bankai šimet nepardavinės Lietuvoj nė dvarų už skolas. Matyt randas daro tą ne iš gero noro, bet bijosi lupimu mokesčių ir skolų, erzinti dar labiau Lietuvos žmonis, kuom su skubintų atvira Lietuvos pasikėlimą. Ant galo, dabar Lietuvoj, ištikro, baisus vargas žmonis spaudžia, ukininkai pinigų neturi, negalėtų mokesčių išmokėti nė tie, kurie norėtų tą padaryti.

Tikro dalykų stovio Latvijoje iš ateinančių į užrubežius telegramų teigti negalima suprasti. Laikraščiai, pasiremdami ant telegramų, garsina, jog caro paskirtas generalgubernatorius, jenerolas Sologub, elgiasi dabar Latvijoje taip, kaip Lietuvoj laike paskutinio lenkų sukilimo elgėsi garsus Muravjev-Kori-

kas. Sologub pagautus su ginklu latviškus pasikėlimus pulkais karia be jokio tirinėjimo. Gazdina čielus latviškus valščius išskėlimu į šiaurinę Maskoliją, jeigu žmonės nenusiramys. Gazdinimus tokius, vienok, dabar nelenkimausius kariūmenės regimentus. Kadangi perkėlimui tukstančių žmonių iš vieno krašto į kitą ir dagi teip tolimą kaip šiauriniai tušti Maskolijos kraštai, reikia nemažai pinigų, o jų caro izdas neturi, kadangi gyventojai mokesčių nemoka: vieni nenori, kiti neturi iš ko. Dėl neramumo, turtingieji keliai į užrubežius, fabrikantai uždaro dirbtuves. Nėra kam užimti vietos kitur iškeltų žmonių, nes į maištų apimtą kraštą ne maskoliai nepanorės keltiesi. Ant galo, bandymai panašūs, caro valdžij daryti Lietuvoj, nepasisekė.

Dabar laikraščiai garsina, jog latviški pasikėlimai sutraukė visas savo pajegas į aplinkines Frauenburgo, Kursėj. Čia su tvirta kariūmene traukia jenerolas Sologub. Mušis jau prasidėjo: latviai ginasi su neišpasakytu narsumu; jie turi čia porą kanuolių, bet Sologub jų turi daugiau.

Jeigu žinios tos būtų teisingos, tai reiktų manyti, kad caro jenerolas ima viršų ant latvių. Taigi, išpultų, kad latviai per anksti atvirai pasikėlė ir tą padarė neusiūnoję su tikros Maskolijos revoliucionieriais, jeigu tie neparemia iki šiol pakaktinai latvių pasikėlimo. Gaila, but labai, jeigu čia caro rūdai ištikro pasisektų pasikėlimą suvaldyti.

Iš atėjusių į užrubežius telegramų galima manyti, jog ant Kaukazo caro tarnams vėl pasisekė supiudyti armėnus su totoriais ir tokiu būdu apsilpninti caro priešus. Elizabetopoliaus ir Erivaniaus gubernijoje buvo jau smarkus susirėmimai totorių su armėnais. Gruzijoje, vienok, pasikėlimai dar vis laikosi. Kalnuotame krašte pasikėlimus sunkiau suvaldyti negu Latvijoje.

Morokko.

Garsi konferencija sutvarkymui Morokko reikalų traukiasi savo keliu Ispanijos mieste Algeciras. Iki šiol konferencijoje dar terp delegatų svarbesni nesutikimai neapsireiškė, priešingai, iki šiol vokiški delegatai pritarė Prancūzijos siekiams netokiuose klausimuose, kur prancūzai tikėjosi Vokietijos pasipriešinimo. Vokietija pritarė, kad dabojobimas gabenimo ginklų iš svetur į Morokko būtų pavestas Prancūzijos ir Ispanijos kontrolei.

Nepaisant, vienok, ant to, ypač parubežiuose, lygiai Vokietijos kaip ir Prancūzijos gyventojos apėmė baimę, jie laukia karės, skubinasi iš bankų ir užėdijimo kasų atimti savo pinigų. Abiejų kraštų randa ramina žmonis, kad kare nėra tikrų pamatų, bet žmonės tokiems užtikrinimams netiki.

Vokietijos socialistai, keldami demonstracijas, perserėginėja savo randą, kad jis nesiskubintų į karę nė su Prancūzija, nė su padėjimu

koku nors būdu carui, nes tasyk Vokietijoje gali sulaukti tokių jau maištų, koki dabar yra Maskolijoje, o juos pramoningai Vokietijai būtų daug sunkiau išlaikyti. Gal but, kad tos socialistų demonstracijos ir atšaldė kiek, karštą kraują jieskančio kariškos garbės Vokietijos ciecoriaus.

Laikė buvusįjį Hamburgę 15 d. sausio darbininkų maišką, 16 policistų ir 38 demonstrantai likosi sunkiai sužeisti, lengviau sužeistų buvo 50 ypatų.

Vokietijoje tiki, kad naujai išrinktas Prancūzijos prezidentas pasistengs netęsti per daug nesutikimų su Vokietija. Bet, ištikro, Prancūzijoje prezidentas ant politikos neturi nė jokios įtakos, jis į politiską kovą kistiesi negali, visa jo uždutis — reprezentuoti Prancūziją; jis gali dar paskirinti augėsius urėdinius, bet neturi nė tiek tiesų kistiesi į politikos reikalus, kiek jų turi Amerikoj atskirų stėtų gubernatoriai. Taigi naujas Prancūzijos prezidentas negali nė jokios įtakos turėti ant šio ar kitokio užbaigimo užgimusių tarp Prancūzijos ir Vokietijos nesutikimų.

Pietinė Amerika.

Brazilijoje, porte Jacarepagua, ant kariško laivo „Aquidaban“, atsitiko baisi eksplozija, kurios laivas likosi sudraskytas ir su visais ant jo buvusiais žmonėmis, su viršum 300, paskendo.

Respublikoj Benador dar traukiasi revoliucija, bet, rodosi, kad randas ant revoliucijos ima viršų. Miestas Guayaquil pasidavė rando kariūmenei.

Nesutikimai Venezuėlės su Prancūzija neišdilo ir, rodosi, kad be bombardavimo Venezuėlės portų neapsieis. Trys prancūziški kariški laivai jau išplaukė į Venezuėlės pakrantes, su jais susijungs dar prancūziški kariški laivai stovinti vidurinė Amerikos prancūziškų valdybų portuose.

IŠ LIETUVOS.

Iš Vilniaus

26 d. gruodžio, Vilniuje žmonės parėngė didelę demonstraciją. Pulkas žmonių, be kepurų, su raudonomis vėlavoms, traukė gatvėmis, dainuodami marselietę. Atėjo kariūmenė ir kazakai, kurie išvaikė demonstrantus. Kareiviai šaudė iš karabinių, bet žmonių, rodosi, neužgavo, kadangi šaudė augstyn. Ant Katedros placiaus valdžios sutraukė kareivius su kanuolėmis, bet svarbesnių mušių nebuvo.

Vilnius, policijos užlaikymui, išleidžia per metus 91543 rubl., taigi 10 dalį visų įplaukų, bet ta policija daugiau blogo negu gero miestui atgabena.

„S. Z. G.“ praneša, kad visuotinas Vilniaus spautuvių darbininkų susirinkimas, 16 d. gruodžio tarp kitko nutarė: nęstati ir nęspauzti jokių persiurėtų cenzūros rastų.

Vilniuje jau 4 mėn., kaip negauna laiško iš siuntinių

iš tolymųjų rytų, ir nežinia, kuomet juos sulauks.

Kadangi 2-me Vilniaus pavieto skyriuje sodiečiai lietuvių pradėjo vartyti valščiaus viršininkus ir mokytojus — rusus, tai iš Vilniaus nuvažavo ten Vilniaus pavieto viršininkas ištirti sodiečių reikalus ir įvykdinti ramumą.

Vileikos paviete, Vilniaus gub., kaip praneša „Nauja Zaria“, kilo sodiečių riausės.

Švenčionių paviete sodiečiai teippat sukilo prieš stambiusius dvarponius. Kuni-gaikščio Oginskio dvare „Zaliesie“ sodiečiai iškirtė apie tris tukstančius medžių ir padarė nuostolių iki 9000 rublių. Atvykusieji į riausę vietą 13 kazokų be jokio kraujo praliejimo sulaukė tolesnį girių naikinimą. Mėnesnių užpolimų ant dvarponių girių buvo gana daug.

Netrukus pradės eiti Vilniuje sanvaintinis lenkiškas laikraštis vardu „Zorza Vilenska“ (Vilniaus Aušra). Laikraščio kaina 2 rubl. metams.

11 d. gruodžio, II-sios Vilniaus gimnazijos VII ir VI klasių mokiniai metė moks-lą.

Vilniaus lenkomanai rengia leisti laikraštį vardu „Pogon“ (vytis), kurs ant pirmos vietos, anot „Kuryer-rio Litewski“ žodžių, stato platinią lenkystę Lietuvoje.

Šimet užstatytojų bankuose dvarų nepardavinės ir todėl licitacijų nebus.

Iš Latvijos.

Iš Peterburgo ir Kronstadto išsiuntė į Latviją vėl tris jurininkų batalionius kovai su revoliucionieriais pajurių apskrityuose. Jenerolas Sologub pranešė Wittei, jog pavado 20 revoliucionierių vadovų, iš kurių 8-nis pakorė. Iš tikro, vienok, kam Latvijoje kraujo praliejimai? Juk latviai ir lietuviai reikalauja visiškos savivaldos, bet nenori nuo Maskolijos atsisukti, kadangi silpną savistoviją viešpatystę galėtų pavergti drusni kaimynai, paveikslan, vokiečiai. Jeigu Maskolijoje randas turėtų protą, jis latvių ir lietuvių reikalavimą išpildytų, kadangi federatyviskas Maskolijos surėdymas, prie kurio negalėtų būti skriaudžiamų ir skriaudžiančių, atnaujintų ir sudrutintų Maskoliją, bet prie tokio surėdymo, galybė biurokratijos turėtų išnykti. Tas, vienok, turės įvykti kad ir per kraują ir materijališką sunaikinimą Maskolijos, jeigu randas to nesupras. Už kraują visas atsakymas puls ant netikusio caro ir jo spangų, sufanatizuotų rodininkų.

Iš Minsko.

Naktį policija viduryje miesto rado nelegaliską žydų spaustuvę ir daugybę proklamacijų.

25 d. gruodžio prasidėjo visuotinas štraikas, užsivėrė visos pramonės įstaigos ir fabrikai, sustojo tramvajai, mokyklose nemokina.

Minsko gubernijos dvarponiai nutarė, užgimus vaidams su ukininkais, nęsišaukti į randą, atimesti kariūmenės ir policijos pagalbą, bet geruoj tartiesi su ukininkais.

Minske, į vaziuojantį policijos perdėtinį, metė bombą, bet ji, nors puolė po caro tarno vežimu, neexplodavo.

Gubernatorius Kurlov, savo valia uždarė maskoliską laikraštį „Severo Zapadny Krai“. Prasidėjo areštavimai žmonių be jokios priežasties. Policijos komisorius Šklierovič likosi mirtinai pašautas revoliucionierių. Gubernatorius miesto galvą Volovičą prašalino nuo vietos.

Iš Vitebsko gub..

Vitebsko gubernijoje, Lepelio pav., pasikėlė ukininkai, užpuolė ant dvaro Usnez, prigulintio grafiui Plateriui ir uždegė malūną.

Iš Gardino.

27 d. lapkričio suštraikavo Gardino miestsargiai ir padarė valdžiai sekancius savo reikalavimus.

„Mes, Gardino miestsargiai negalime toliaus tarnauti, to-

kioms sanlygoms esant: tyčiai klausyti policijos valdininkų, oficerų ir visokių staigų. Mes norime būti žmonėmis ir gyventi žmoniškai; mes nepildysime pareigų toliai, kol neišpildys šitų mūsų reikalavimų:

1) Nę vienas valdininkas, kalbant su mumis, neprivalo mus vadinti „tu“.

2) Padidinti algą iki 30 rublių mėnesiui.

3) Kiekvienam apsivedusiam miestsargiui kazarmėse duoti butą (vieną kambarį su virtuve), o nęvedusiems — vieną erdvą kambarį.

4) Pasikeisti turi visuomet 3 miestsargiai.

5) Leisti liuosai lankyti viešas vietas: bibliotekas, teatrą ir tt.

6) Paleisti kasmet 2 mėnesiams, nenutraukiant už tą laiką algos.

7) Leisti liuosai rinktis ir svarstyti savo reikalus.

8) Nę vienas iš suštraikavusių neprivalo būti atstatytas.

9) Vyresnįjį komandos miestsargį privalo rinkti daugumu balsų pati komanda.

10) Miestsargiai neturi būti atstatyti nuo vietos, neištyrus gerai jų prasikaltimo, ir be žinios gubernatoriaus. Štraikuoja 34 miestsargiai, o viso labo Gardine jų esą 48.

Naktį 4 val. pas štraikinkus atvyko policmeisteris Genšarstakis ir su kareivių pagalba andraskė nuo miestsargių forminius rubus. Gubernatorius Blok atmetė miestsargių reikalavimus. Miestsargių pareigas tuo tarpu pildė kazakai.

Iš Baltstogės, Gardino gb.

Čia susitvėrė darbininkų ryšis iš darbininkų visų dirbtuvių. Ryšis tas nutarė dirbti, prisidėti prie štraikavimų, bet žmonės būk to nedaleidę. Dabar, esą, jau kazokų partiuoka malkyti „ciellistus“.

Baltstogėje, 8 d. gruodžio, numirė nuo choleros dvi ypatai.

Iš Minsko.

Naktį policija viduryje miesto rado nelegaliską žydų spaustuvę ir daugybę proklamacijų.

25 d. gruodžio prasidėjo visuotinas štraikas, užsivėrė visos pramonės įstaigos ir fabrikai, sustojo tramvajai, mokyklose nemokina.

Minsko gubernijos dvarponiai nutarė, užgimus vaidams su ukininkais, nęsišaukti į randą, atimesti kariūmenės ir policijos pagalbą, bet geruoj tartiesi su ukininkais.

Minske, į vaziuojantį policijos perdėtinį, metė bombą, bet ji, nors puolė po caro tarno vežimu, neexplodavo.

Gubernatorius Kurlov, savo valia uždarė maskoliską laikraštį „Severo Zapadny Krai“. Prasidėjo areštavimai žmonių be jokios priežasties. Policijos komisorius Šklierovič likosi mirtinai pašautas revoliucionierių. Gubernatorius miesto galvą Volovičą prašalino nuo vietos.

Iš Kauno.

Gyventojai daug nukentėjo nuo vagių, plėšikų ir „juodašimčių“. Ant Žaliojo kalno nęseniai valkatos užmušė vieną darbininką. Darbinin-

kai po tam gūstatė sarašą 86 tokių vagių ir plėšikų, iš kurių 60 ypatų jie visai primušė. Vagys pradėjo slapstyti atšalimuose, namuose, malkų rietinėse, bet visuos darbininkai visur užtinka ir nubaudžia. Dabar iš Kauno išvažiuo darbininkų buris į Kauno pavietį ir Janavą padaryti tvarkos, nes tenyčiai ramūs gyventojai lietuvių nęstengia apsigynti nuo sentikių ir burliukų.

(„Vil. Ž.“)

8 d. gruodžio, priešingai vyriausybei ukininkų veiksmai nesiliauja. Ukmergės pavetyje ukininkai užpuolė ant stačiatikių cerkvės. Dauno monopolius, mokyklas ir valščiaus rastines. Garždzuose mušė žydus.

Kaikurių valščių, Zarasų, Panevėžio, Ukmergės ir Šiaulių paviečių ukininkai neklauso žemiečių viršininkų ir policijos, išvarinėja rusus mokytojus ir valščių rastininkus, reikalaudami, kad jų vieton paskirtų lietuvius katalikus, neduoda patvadų kareiviams vežti.

Iš Raseinių apygardžio.

Privatiški laiskai rašo kad: Gaurėje, Ezvilke ir kitose vietose pasirodė „ciellistai“. Kaip kur suardė monopolius ir alines. Norėję tą padaryti ir Batakiuose bei Skaudvilėje, bet žmonės būk to nedaleidę. Dabar, esą, jau kazokų partiuoka malkyti „ciellistus“.

J. Pašalinis.

Iš Šiaulėnų, Šiaulių pav..

Žmonės varo iš valščiaus rusus — mokytoja ir rastininką; pastarasis yra vedęs katalikę ir prižada, jei ji žmonės paliks, priimti katalikų tikėjimą. Mokytojas rusas atsitraukia, bet reikalauja, kad valščionys užmokėtų jam 28 rublius už nupirktas ir aptaisytas, jo rūpesčių, mokyklai knygas. Tačiau valščius nesutinka išpildyti toki mokytojo reikalavimą. Žemiečių viršininkas prikalbinėja žmonis, kad jie už tas knygas užmokėtų ir paliktų tuodu rusu, mokytoja ir rastininką toje pačioje vietoje.

Iš Tauragės, Kauno gub..

Kaip paduoda Tiltės „Nauja Lietuviška Ceitunga“, Lietuvoj dabar, dėl neramaus laiko ir apsisotimo darbų, žmonės baisų vargą kenčia. Žmonės kreipėsi prie Kauno gubernatoriaus, reikalaudami, kad jis uždraustų išgabėnimą iš Lietuvos maisto produktų, bet gubernatorius to išpildyti negalėjo. Žmonės pats todėl pradėjo, kaip galėdami, gelbėtis. Jie užstojo parubežiuose visus kelius, sustabdo vežimus, juos iškrato ir jeigu ką valgomą randa, atima už mažą atlyginimą, arba ir visai be atlyginimo. Tauragėj darbininkai ir kaimiečiai prašo maisto be užmokėsio, o kad prekėjai neduoda, tai juos gazdina. Žydai, bijodamiesi užpolimų, teimstant uždaro kromus.

Iš Raseinių.

Lapkričio mėnesio pabaigoje, kaikuriuose valščiuose sodiečių minios uždarinėjo monopolius, valščių rastines, mokyklas; rastininkai ir m-

[16 d. sausio Prancūzijos atsiuvo prezidento rinkimai. Prezidentą ten renka senato ir parlamento pasiuntiniai. Balsuojančių buvo 860. Senato prezidentas Fallieres liko išrinktas, jis gavo 449 balsus, parlamento pirmasis Doumer gavo tik 371 balsą. Už Fallieres'ą balsavo sanarijai progresyviškų partijų, tame ir socialistai; už Doumer'ą balsavo konservatyvių partijų sanarijai. Urėdą naujas prezidentas užima 18 d. vasario; iki tam laikui bus prezidentu dabartinis Loubet.

[Amerikonas Gardner, norėdamas pasilaizyti caro valdžioms, užmanė įkurti Peterburge amerikonišką „Franklina Colegiją“, kur apart kitų dalykų, būtų mokinama angliska kalba, Amerikos istorija ir ekonomija. Mokinimo kalba būtų maskoliška. Ką čia, rodosi, nepažįstantiems prietikių Maskolijoje amerikonas kisti savo nagus į dalykus, kurių nesupranta ir per tai tik kompromituoja Ameriką akyse Maskolijos žmonių.

[Išleistas maskoliško liberališko laikraščio „Rus“, Aleksis Suvarin, už palteliną darbininkų manifestą, liko Peterburgo sūdo nuspręstas ant vieno metų kalėjimo. Atvokatai stengiasi išdėrėti atnaujinimą provos, kadangi mat taip sunki bausmė nesiremia ant tiesų. Randas mat, su sudų pagalba, bando, ar nepasiseks nugadinti laikraščio, kaip tas jam iki šiol sekėsi.

[Geležinkelio ant svieto yra: Suvenyose Valstijose 11074 mylių, Europinėje Maskolijoje 35323, Vokietijoje 28102, Prancūzijoje 28102, Indijose 26950, Austrijoje 24102, Britanijoje 184, Kanadoje 19611, Afrikoje 15550, Australijoje 13113, Argentinoje 11659, Meksikoje 956, Italijoje 9961, Brazilijoje 9363, Švedijoje 7697, Japonijoje 7322, Japonijoje 4495, nuose gi 1175 mylios.

[Caro valdžios pasigyrė, per suareštavimą darbininkų vadovų, visa jų organizacija liko išardyta. Per šį vienok pasigyrė. Su-stuotų vietoj stoji nauji vaivai. Prezidentas išleido dekretą, kuriame gadi-galabinimu tuos, kurie apklausytų prisakymo ir d. sausio išdrystų eiti į darbą. Drauge vienok išsiskia, kad laikas atviro paltelimo su ginklu dar neat-

[Prancūzija pereinuoje stuose pirkto Suvenyose Valstijose Šiaurinės Amerikos visokių tavyrų, daugiausia žalių produktų, už 76 milijonus doliarų; savo gi taryrų, daugiausiai brangių dimų ir kitokių išdirbinių gabeno į Suvenyias Valstijas už 90 milijonų doliarų. Javų Amerika išgabeno į Prancūziją tik už \$1495112.

[Angliškų valdyboj ant salos Naujos Gvineos, Australijoje, pasikėlė čiabuvių. Ginklas jų užpuolė ant kaimo, iki ir užmušė 33 žmonis. Šiaurinėje Australijoje čiabuvių parengė kolonistų gynybes. Port Kente jie užmušė 6 baltparvius ir 3 jų su australiečiais.

[Anglijoje atsiuvo parlamento pasiuntinių rinkimai. Tvirtos dalies pasiuntinių išrinko iki šiol valdžios konservatyvių partijų rinko daugiausiai liberalių darbininkų atstovų.

[Matyt caro išdui trukstapinių, dėlto jis pradeda atstatinėti nuo vietų pasenusius jenerolus. Dabar atstata 17 jenerolų; prašalino nuo vietų 15 sanarių viešpatystės rodos. Viešpatystės roda surisidėjo iš tokių ypatų, kurių kitur negalima buvo sunaudoti.

[Mieste Agram, pietinėje Austrijoje, iš kalėjimo paleido 103 metų nusidėjėlių Palencuska, kuris 50 metų išbuvo kalėjime. Žmogus su šašomis meldė, kad jį paliktų, bet tas negelbėjo, turėjo išeiti. Nežinodamas ką daryti, apvogė jis praeivį, kad vėlgalėtų patekti į senąją vietą.

[Odesos jeneral-gubernatorių pagarsino savo padavijimą, gaudindamas tuos studentus, kurie nuo 25 d. sausio ne pradės lankyti lekcijų, išvežimu be sūdo į Sibirą. Tokia tai mat dabar laisvė caro viešpatystėje.

[Ant Kaukazo, prie geležinkelio nuo Tifliso į Baku traukiasi dideli mušiai tarp revoliucionierių ir kariuomenės. Revoliucionieriai uni-formuoti kaip kareiviai ir turi gerus ginklus, tokius jau, kokius turi caro kareiviai.

[18 d. sausio revoliucionieriams Kijeve pasisekė iš arsenalo išgauti daug ginklų. Jie persirėdę oficialais, su padirbtais raštais atėjo į arsenalą, prikrovę du vežimų ginklų ir amunicijos ir nuvažiojo savo keliu.

[Finlandijos seimo sanarijus pirma rinko iš luomų: bajorų, kunigų, miesčionių ir ukininkų, dabar rinks atstovus visuotinu lygiu, slapto balsavimu visi gyventojai turinti 21 m.

[Vengrijoje, mieste Bilke, laike rinkimų sudžios, užgimė mušis tarp kaimiečių rinkėjų ir žandarų. Mušyje šėsi kaimiečiai ir du urėdninkai liko žūmusi, daug žmonių tapo sužeisti.

[Netoli Buenos Aires, pietinėje Amerikoje, su visais žmonių pasikendo laivas „Octavia“. Ant minėto laivo buvo ir Amerikos vice-konsulius iš Bahiá Blanca.

[17 d. sausio pasimirė Vokietijos užrubežinių dalykų ministeris, baronas Richthofen. Jis gimęs 1847 m. mieste Jassy, Rumunijoje.

[Is Prancūzijos išvyjo jau Venezuelės pasinūtinę; policijos komisarius nulydėjo jį iki Belgijos rubežijų.

Is Chicago, Ill.

Pereito penedėlio vakarą „Šelpimo našlių ir našlaičių“ Revoliucijos Šelpimo Komitetas sukvietė mitingą į Šv. Jurgio bažnytinę salę, paminėti Rosijos krivinaujan 22 dieną sausio, surinkti daugiau aukų ir galutinai nutarti, kam surinktasias aukas atiduoti. Kada po graudingų prakalbų, susirinkimo primsėdis įnešė klausymą, kam atiduoti surinktas aukas, kurių yra jau suviršm \$300, kun. Kraučunas pasiprašė balso ir užėmė kalbėtojo vietą. Atsisotęs už stalo, staipėsi, kraipėsi, rankas iškėlęs kratė, bet niekaip žodžio ištarti negalėjo. Vos ne vos išsiveržė kasžinkoks balsas: „O!!!!“ ir vėl tik staiposi ir tupčioja. „Broliai žemaičiai!“ — ir atsigulė ant stalo. Negreitai pakilęs, sušuko: „maskolikai su bagnietais privers jus!!!“

Naunos katalikiškų parapijų tiesos Chicagos archidiecezijoje.

Chicagos archiepykupas, James Edward Quigley, 15 d. gruodžio, 1905 m., įvedė katalikiškose parapijose savo archidiecezijos naujas tiesas parapijų komitetams, kurias

.... Ateis su bagnietais ir jus privers!!! — Tais žodžiais, tartum būtų pasakęs: „neaukaukit revoliucijai, nesieškit pinigų, nesipriešinkit carui, nes tas viskas ant niekų tik nueis: ateis maskoliai ir, su bagnietais jus privers, parodys kaip geriaus reik caro klausyti.“ Vėl gulė ant stalo. — „Mano dėdė priėmė pravoslaviją...“ — staiposi, kraiposi; „gavo užstrielėlių ir apakė...“ — Kratosi, iškėlęs rankas. „O tu, neturi tiesos laikyti svetimą pačią!!!“ — Atsigulė ant stalo. „Broliai žemaičiai-katalikai!...“ — iškėlęs rankas ir kratosi. „Šalin socialistai!!!“ — Atsigulė ant stalo ir, po keleto minučių, pakilęs, nukrypavo šalin ir atsisėdė.

Klausytojai, žiūrėdami, dyvijosi ir viens kito klausinėjo: kas čia do monai? kas kunigui darosi?... Žmonės manė visai, bet tų manyimų neminėsimė.

Viens iš publikos, pakilęs, užklausė kunigo, kuom jam socialistai prasikalto, kad ant jų užpildinėja ir ilgokoję kalboje kritikavo kunigo pasielgimą, bet kunigas tik nosį iki grindų nuleidęs, smaksojo ir nors norėjo, bet nedrįso atsilipti.

Tam kalbėtojų pabaigus, kiti ant jo vietos užstojo ir panašiai anam, toliaus kritikuavo kunigo ant socialistų užspildinėjimą, kada ištare kad Dievas sutvėrė žmogų ir davė jam liuosą valią būti demokratu, socialistu ar klerikalu, kunigas pakilo ir sušuko: „Sto p!!!... Tu ne kunigas!... Tau devalia Dievą minėti!... Aš esu kunigu ir tau užginu Dievą minėti!...“ (Ar tai kunigas Kraučunas turi iš Washingtono „Copyright“ ant Dievo išmės, kad gali uždrausti kitiems jį minėti?) Kad kalbėtojas nepaisė stabdymo ir kalbėjo toliau, kunigas priejo prie jo ir abiem rankom užėmė jam burną, rekdamas: „Aš kunigas, aš neduodu tau kalbėti!...“ Kalbėtojas paslypėjo ant pirmsėdžio stalo, kad kunigas nepasiektų jam burnos užimti ir ten kalbėjo. Ir kunigas pasilipo ant stalo ir siekė kalbėtojų burną užimti, bet, susistumdę, abu nuo stalo nupuolė. Publika sukilo nuo sėdynių, subėgo prie stalo, vieni gelbėjo kunigą, kiti kalbėtoją. Pradėjo tarp savęs bartis, koliotė, tasytis. Lermas kilo biarensnis negu žemiausios klasos karmiamoje. Žmonių dauguma ėmė šaukti, kad kalbėtojas kalbėtų toliau ir nepaisyty ant kunigo, bet zakristijonas puolėsi šviesą gesinti, o kunigą, jo draugai, sugriebė namon vesti, sakydami: „eik, kunigėli, geriaus išsimiegok, nes dar į „Police Station“ tamistą nugabans.“

Ant to pasibaigė iškilmingas „Šelpimo našlių ir našlaičių komiteto“ susirinkimas, Šv. Jurgio parapijos salėje ir publika nukeliavo į K. Laudansko salę mitingą baigti, kur susirinkę nutarė surinktus pinigus siųsti social-demokratų partijai. Ar juos išsiuntė, nežinia.

Paziūrėjus į kunigo Kraučuno ant šio mitingo pasielgimą, negalima suprasti, kas jam kenkia. Jis atlošė savo rolę daug juokingiau negu penkentinių cirkų juokdariai.

Buvėsis ant to mitingo.

Naunos katalikiškų parapijų tiesos Chicagos archidiecezijoje.

Chicagos archiepykupas, James Edward Quigley, 15 d. gruodžio, 1905 m., įvedė katalikiškose parapijose savo archidiecezijos naujas tiesas parapijų komitetams, kurias

.... Ateis su bagnietais ir jus privers!!! — Tais žodžiais, tartum būtų pasakęs: „neaukaukit revoliucijai, nesieškit pinigų, nesipriešinkit carui, nes tas viskas ant niekų tik nueis: ateis maskoliai ir, su bagnietais jus privers, parodys kaip geriaus reik caro klausyti.“ Vėl gulė ant stalo. — „Mano dėdė priėmė pravoslaviją...“ — staiposi, kraiposi; „gavo užstrielėlių ir apakė...“ — Kratosi, iškėlęs rankas. „O tu, neturi tiesos laikyti svetimą pačią!!!“ — Atsigulė ant stalo. „Broliai žemaičiai-katalikai!...“ — iškėlęs rankas ir kratosi. „Šalin socialistai!!!“ — Atsigulė ant stalo ir, po keleto minučių, pakilęs, nukrypavo šalin ir atsisėdė.

Klausytojai, žiūrėdami, dyvijosi ir viens kito klausinėjo: kas čia do monai? kas kunigui darosi?... Žmonės manė visai, bet tų manyimų neminėsimė.

Viens iš publikos, pakilęs, užklausė kunigo, kuom jam socialistai prasikalto, kad ant jų užpildinėja ir ilgokoję kalboje kritikavo kunigo pasielgimą, bet kunigas tik nosį iki grindų nuleidęs, smaksojo ir nors norėjo, bet nedrįso atsilipti.

Tam kalbėtojų pabaigus, kiti ant jo vietos užstojo ir panašiai anam, toliaus kritikuavo kunigo ant socialistų užspildinėjimą, kada ištare kad Dievas sutvėrė žmogų ir davė jam liuosą valią būti demokratu, socialistu ar klerikalu, kunigas pakilo ir sušuko: „Sto p!!!... Tu ne kunigas!... Tau devalia Dievą minėti!... Aš esu kunigu ir tau užginu Dievą minėti!...“ (Ar tai kunigas Kraučunas turi iš Washingtono „Copyright“ ant Dievo išmės, kad gali uždrausti kitiems jį minėti?) Kad kalbėtojas nepaisė stabdymo ir kalbėjo toliau, kunigas priejo prie jo ir abiem rankom užėmė jam burną, rekdamas: „Aš kunigas, aš neduodu tau kalbėti!...“ Kalbėtojas paslypėjo ant pirmsėdžio stalo, kad kunigas nepasiektų jam burnos užimti ir ten kalbėjo. Ir kunigas pasilipo ant stalo ir siekė kalbėtojų burną užimti, bet, susistumdę, abu nuo stalo nupuolė. Publika sukilo nuo sėdynių, subėgo prie stalo, vieni gelbėjo kunigą, kiti kalbėtoją. Pradėjo tarp savęs bartis, koliotė, tasytis. Lermas kilo biarensnis negu žemiausios klasos karmiamoje. Žmonių dauguma ėmė šaukti, kad kalbėtojas kalbėtų toliau ir nepaisyty ant kunigo, bet zakristijonas puolėsi šviesą gesinti, o kunigą, jo draugai, sugriebė namon vesti, sakydami: „eik, kunigėli, geriaus išsimiegok, nes dar į „Police Station“ tamistą nugabans.“

Ant to pasibaigė iškilmingas „Šelpimo našlių ir našlaičių komiteto“ susirinkimas, Šv. Jurgio parapijos salėje ir publika nukeliavo į K. Laudansko salę mitingą baigti, kur susirinkę nutarė surinktus pinigus siųsti social-demokratų partijai. Ar juos išsiuntė, nežinia.

čia išvertę iš angliskos kalbos, patalpiname žodis žodį:

„Pride mės baznyčios komitetų Chicagos archidiecezijoje.“

Titule 20, paragrafuose 264 ir 265, diezezijos statuto, užgyrto ant paskutinio sinodo, yra įsteigtos šekandios tiesos rinkimo, termino ir pridermių baznyčios komitetų:

Parag. 264. Pasiremiant ant autarimo Trečiojo Baltimorės Concilium, prg. 284, kad komitetai (Boards of Laymen) turi būti suorganizuoti kiekvienoje parapijoje pagalbėjimui ir patarimui kunigui-klebonui vedime tuomlaikinių parapijos reikalų, todėl mes prisakome, kad kiekvienoje parapijoje, svetieškai naudai mūsų jurisdikcijos, būtų įsteigta Roda Globėjų, Kuratorių arba Rodauninkų (a Board of Lay Trustees or Curators or Councilmen) vadinamas „Baznytinio Komiteto“, ir mūsų noru yra, kad tas komitetas susidėtų iš dviejų sanarių.

Todėl kiekvienos parapijos kunigas-klebonas, kiekvieną metų, prieš 15 d. sausio, perstatys mumis penkis vyrus, parapijos sanarius, turinčius išlašinimą kokio Trečiasio Baltimorės Concilium reikalauja ir iš tų perstatytų penkių mes išrinksimė du tarnyston parapijos Baznytinio Komiteto, ant laiko vieno meito, su privilegija atstatymo jų nuo tarnystos kada mes norėsimė.

Kunigas-klebonas turi būti prezidentu ant mitingų baznytinio komiteto ir be jo daleidimo nevale komitetui laikyti mitingų nė daryti jokio biznio.

Kunigas-klebonas turi pasisklausti baznytinio komiteto, kada parapijos išmokės čia yra didesni per \$200.

Parg. 265. Baznytinio komiteto priderystė — pasirašyti savo vardus ant raporto, kurį kn.-klebonas kaipo kasierius parengs diezezijos Ordenui į kunigų-kancelerį ir ant spaudinto finansisko raporto, dalinamo kasmet baznyčioje, peržiūrėjimui parapijonams.

Mūsų geidimas yra, kad parapijų trustisai-rōdauninkai ar komitetai, koki jau yra šios diezezijos parapijų komitetuose, nebūtų nuo tarnystos atstumti, bet kad jie pasilikty komiteto sanariams ir kandidatais ant tolesnių rinkimų. Vienok mes reikalaujame, kad vardai sanarių tokio komiteto, su jų adresais ir užrašų jų užsiėmimo, būtų mums priduoti kiekvieną metų pirm 15 d. sausio (kaip minėta baznytinio komiteto naujuose istatuose).

Metinius raportus parengtus diezezijos Ordenui ir parapijonams, kn.-klebonas turi paduoti baznytiniam komitetui kad ant jų nors du tokio komiteto sanarijai pasirašytų.

Pridermes baznytinio komiteto yra aiškiai pasakytos šiuose istatuose, arba jos gali būti išdirbtos iš šių įstatų be sunkumo. Atsitikime nesutaikos tarp kn.-klebono ir baznytinio komiteto link neaiškumo šių įstatų, ar vedimo svetieškų parapijos reikalų, tokis dalykas turi būti perstatytas Ordenui, kuris juos galutinai nuspręstų.

Ant pirmo mitingo baznytinio komiteto, po viršininkystės kunigo-klebono, vedimui kokių nors reikalų, turi paskirti vieną iš komiteto sanarių sekretoriumi, paršamui mitingo protokolo. Ta protokolų knyga turi būti višada atdara peržiūrėjimui diezezijos Ordenui.

James Edward Quigley, Chicagos Archiepykupas.

James Edward Quigley, Chicagos Archiepykupas.

James Edward Quigley, Chicagos Archiepykupas.

James Edward Quigley, Chicagos Archiepykupas.

James Edward Quigley, Chicagos Archiepykupas.

ŽVĖRYS IR ŽMOGUS.

Pagal Schmel'į.

Giminė jurių šunų.

Šitos giminės žvėrys turi apie vieną sieknį ilgio. Gyvena jūrose šiaurinių Europos kraštų ir Atlantike prie šiaurinės Amerikos krantų. Pasitaiko Baltiko jūroje ir Šiaurinėse Ledinėse. Ant kranto išlipa tik pasisėti, pasišildyti ant saulės ir miegoti, šiaip gi visą gyvenimą praleidžia vandenyj. Išsisi ant kranto, arba ant ledų. Balsas jų panašus šunų lojimui, todėl juos ir vadina jurių šunimis. Taigi, kaip matome, jurių šunys gyvena jūrose ir ant sausžemių, kuom jie skiriasi nuo didžiųjų, kurie negali išeiti ant sausžemio ir visą savo amžį praleidžia vandenyj.

Kaip didžiuliai, taip ir jurių šunys plaukinėja ir nardo lengvai; kunas jų teipgi išrodo lyg valtį, kojos per pusę paslėptos kune, o pėdos pavirtusios į pasirimo plėves, kadangi praleidami didesnę gyvenimo dalį vandenyj, žvėrys ištumia tarpe esantį vandenį ir tokiu būdu kunas žvėrys iriasi prysakin. Pirmutinės kojos nukreiptos į šalis ir jas žvėrys vartoja ne vien pasirimui, bet teipgi kaip stygą.

Po oda jurių šunys, taip, kaip ir didži-

Jurių šunys.

viai, turi storą taukų eilę. Tie taukai saugoja žvėrys kuną nuo atšalimo ir, apart to, daro visą kuną lengvesniu, kadangi taukai lengvesni už vandenį.

Ausinių grybų jurių šunys, taip kaip ir didžiuliai, neturi. Ausų skyklės ir šnervės, neriant, užsidaro ir todėl jurių vanduo negali įeiti nė į ausų skyklės, nė į šnerves.

Maistą jurių šunys randa jūrose: minta jie žuvis. Jurių šunys pasekmingai gauda žuvis, kadangi, jie plaukinėja ir nardo teip lengvai, kaip žuvis; panėrę, gali ilgą laiką išbūti po vandeniu, turi dideles, gerai matančias akis ir labai jauslų dasilytėjimą. Ypač jauslus yra usai esanti ant viršutinės lupos. Kadangi jurių šunys minta didesnes žuvis, todėl dantys jų teip sydėti, kaip ir draskančių sausžemių žvėrių. Sakiniai dantys visi vienodo didumo ir aštrūs, o iltys, kaip visų draskančių žvėrių; su tokiais dantimis žvėrys lengviau gali palaikyti slidžias pagautas žuvis.

Trečdali savo amžiaus jurių šunys praleidžia ant sausžemio arba ant ledų. Todėl jie negali apsieiti be užpakalinių kojų, kokių didžiuliai visai neturi. Bet kad kojos jų trumpos ir nukreiptos į užpakalį ir į šalis, tai ant sausžemio žvėrys negreitas ir nerangus; žmogus juos lengvai paveja, jurių šunys ant sausžemio negali nuo priešų išsigelbėti savo kojų greitumu, o kitokių atsigynimo ginklų jiems gamta teipgi nedavė. Svarbiausi jų priešai yra — baltosios šiaurinių kraštų meškos ir žmogus; paskutinis kur kas pavojingesnis, kadangi jo negalima pasotinti, meškos gi, priėdusios, kitų žvėrių neuzkabina. Jeigu jurių šunims gamta nedavė atsigynimo ginklų, tai ji jiems davė labai jauslius jausmus. Jurių šunys turi geras akis ir gali iš tolo patėmyti priešą ir nuo jo pasislėpti jurių vandenyj, kur nelengva pagauti, kadangi jurių šunys plaukia ir nardo teip jau gerai ir lengvai kaip ir žuvis; jūrose žvėrys tie nesibijo priešų. Apart to, jurių šunis saugoja dar šiek tiek nuo priešų ir plauko parva panaši ir pleskos parva.

Godus ant pelno žmogus gauda ir persekioja jurių šunis be jokio apsirovavimo ir pasigailėjimo, naikina juos teip jau kaip ir didžiulius, kadangi iš jų teipgi turi mąž naudą: iš taukų jų dirba trona, o oda teipgi eina ant visokių išdirbinių; šiaurinių kraštų gyventojai iš jų žvėrių turi dar didesnę naudą: iš kailių dirba

sau drabužius, mėsą ir kraują vartoja valgiui, sutarpiantus taukus geria arba vartoja žibinimui savo namuose, žarnas deda vietoj stiklo į langus, kad būtų šviesu namuose; susiūdami į kruvą žarnas, iš jų dirba sau nerplampančius viršutinius drabužius, arba veja iš jų virves ir siūlus siuvimui drabužių; iš kaulų dirba visokius žvejones įnagių, o smulkius kaulus atiduoda vaikams.

Jurių liutas arba moržas priguli prie tos pačios šeimynos. Jis gyvena jūrose šiaurinių kraštų, prie šiaurinio žemgalio; ilgio turi apie 6 metrus arba 2 sieksnių. Jurių liutai minta smulkiais jurių sliekais, kurių

Jurių liutai minta smulkiais jurių sliekais, kurių

jieško ant uolų savo didelėmis iltimis viršutinio žando, arba juos perkošia iš vandens ir dumblo per stambius šerius esančius ant viršutinės lupos.

Didžiausių jurių liutų priešų yra žmogus. Žmonės iš užmuštų jurių liutų ima sau: odą, taukus, iš kurių dirba trona ir iltis, kurias vartoja visokiems išdirbiniams kaip ir drumblų kaulą.

DALIS II.

Krepšiniai žvėrys.

Žvėrys šito skyriaus turi ant pilvo odos susistulpavimus krepšio pavidalo, į kuriuos deda pagimdytus vaikus tolesniam išsivystymui. Mat motina šitų žvėrių gimdo vaikus dar nevisai išsivysčiusius. Dantys šito skyriaus žvėrių nevienokio sudėjimo, jie pritaikyti prie maisto, kokių minta šito skyriaus žvėrys: vieni minta augmenišku maistu, kiti gi mėsa.

Kangurai gyvena retuose krumynuose ir zole apžėlusiose lygumose Australijos. Kangurai bėga dideliais šuoliais. Todėl užpakalinės kojos, kaip ir visų šokinėjančių žvėrių, labai ilgos ir tvirtos. Išsėdamasis konguras tupi ant savo storos ir tvirtos uodegos, ant kurios remiasi ir darydamas didelius šuolius. Pirmutinės kojos trumpos ir jų prie bėgimo žvėrys visai nenaudoja, jos yra kaip žmogaus rankos, vienaitiniu atsigynimo ginklu.

Kangurai minta žole, todėl ir dantys jų teip sudėti, kaip ir kitų žolėdžių žvėrių. Galva tokia kaip kalninių ožkų. Rusvai palša plauko parva atsako parvai žemės, kur šitie žvėrys gyvena.

Pataitę kangurų gimdo vaikus mažiau išsivysčiusius negu kiti žindanti žvėrys. Suaugęs kanguras, sėdėdamas ant savo uodegos, yra tokio jau didumo kaip suaugęs žmogus, o ką tik pagimdytas vaikas turi vos į colio ilgio, visai nuogas, spangas, su visai dar neišsivysčiusiomis kojomis. Toks neišsivystęs sutvėrimas reikalauja ypatingos motinos globos. Todėl kangurų motina deda savo vaikus į ypatingą odos susistulpimą ant pilvo; ten vaikus laiko 7 mėnesius prie papo, kol neužauga.

Kangurai.

KLIASA II.

Paukščiai.

Nugarkauliniai sutvėrimai turinti vienodą kraujo šilumą, taigi šiltakraujai sutvėrimai. Kunas jų apžėles ne plaukais, bet plunksnomis. Kvėpuoja plaučiais, kaip ir žindanti sutvėrimai. Deda kiaušinius uždengtus kietu kevalu, iš kurių išsivysto vaikai. Pirmutinės kojos pavirtusios į sparnus.

DALIS I.

Draskanti paukščiai.

Šitos dalies paukščiai turi snapą užriestą kaip vašelis; prie pamato snapas apžėles nuoga oda. Ant kojų dideli užriesti nagai. Vairai išsiperi silpnai, menkai išsivystę, nuogi, spangi. Vaikai ilgai sėdi lizde, o tėvai čia jiems nešioja maistą.

Pelegaudys vanagas turi apie 60 centimetrų arba 2 pėdi ilgio.

Parva nevienoda, bet tankiausiai — rudai-palša.

Minta jis pelėms, gauda teipgi žiurkes, vabalus, žiogas, gyvates. Aštriose žiemos gauda zuikus ir kurapakas, bet daro tą tik iš bado, svarbiausiu jo maistu yra vodingi žmogui sutvėrimai. Todėl šitie paukščiai žmogui naudingi.

Šitie paukščiai laikosi girių palaukėse ir terpgiriuose; tokiose vietose greičiausiai mat randa maistą. Līdz kraują iš šakų medžių viršūnėse, tankiausiai — pagirijose.

Šitie paukščiai turi labai išlavintas akis. Jie tyko pagauties sėdėdami ant medžių viršūnių, ant kalvos, arba skraidydami ant oro. Nuo didelės augštybės pamato ant žemės bėgančią pelaitę.

(Toliaus bus)

Pages Missing In Original

Sidabrinis kryželis arba DAILYDĖ IŠ NAZARĖTO.

APYSAKA EUGENIJAUS SUE.

Vertė J. Laukis.

gyv. Atsitiko po to eiti tuo pačiu keliu Kunigui, kuris, patėmijęs sužeistą žmogų, praėjo pro šalį. Levitas, kuris ėjo ta pačia vieta, patėmijęs sužeistą žmogų, teipgi praėjo. Bet keliaujantis Samaritonas, atėjo iki tų vietų, kur buvo žmogus ir pamatęs jį, pasigailėjo jo; priėjęs aptepė žaizdas jo aliejumi ir vynu, aprašiojo jį ir užsisodinęs jį ant savo arklio, nugabeno į viešnamį, kur atsidavė jo prižiūrėjimui. Ant rytojaus Samaritonas išsiėmė du grašinių pinigų iš savo kišenės, padavė juos šeimininkui ir tarė: „Prižiūrėk šitą žmogų; ką išleisi daugiau, aš atlyginsiu tau.“ „Taigi,“ paklausė Jėzus savo mokinių, „kuris iš tų trijų žmonių, jus manote, buvo artimų žmogaus papuolusio į rankas plėšikų?“ „Tas,“ atsakė jie Jėzui, „kuris sužeisto žmogaus pasigailėjo.“ „Eikite, tad, su ramią širdį ir darykite tą patį!“ — atsakė Jėzus su daugeliu nusispysojimu.

Vergė Genavaitė, išgirdusi šitą privedimą, negalėjo susilaikyti nuo ašarų, kadangi Joana ištarė su nepaprastu malonumu paskutinius žodžius Jėzaus: „Eikite, tad, su ramią širdį, ir darykite tą patį.“

— Tavo teisybė, Joana, — tarė Aurelija užsimislėjusi — kudiškai gali suprasti prasmę šitų žodžių, ir aš pati jaučiuosi sugraudinta jais.

— O bet šitas prilyginimas — tęsė Joana — yra vienu iš tų, kurie labiausiai erzina augstuosius kunigus ir daktarus tiesų prieš jaunąjį Nazarėnietį.

— Ir dėlko?

— Delto, kad šituomi pasakojimu jis padaro Samaritoną, stabmeldį žmoniškumui už Levitą ar Kunigą, kadangi tasai stabmeldys, matydamas broį sužeistame žmogui, padavė jam pagalbą ir tokiu būdu stojasi vertesniu daugiau už anuos du šventos žmones su kietomis širdimis. Šitas tai ir yra, ką priešai Jėzaus vadina piktžodžiavimais, šventvagystėmis!

— Joana, eikime į karčiamą. Aš jau nesibijau daugiau užėti ton vieton. Žmonės, kuriems toki pasakojimai yra teikiami ir kurie klauso jų su gotumu; negali būti ištvirkėliais.

— Matai, mano brangi Aurelija, žodžiai Nazarėniečio jau veikia ant tavęs; jie duoda tau įsitikėjimą ir drąsą. Eime, eime.

Jauna žmona paėmė už rankos savo draugę; abi, sekamos vergės Genavaitės, pasuko savo žingsnius linkui karčiamos Laukinio Ašilės, kur jos neužligo įėjo vidun.

Šita karčiama, keturkampiai pastatyta trioba, kaip ir daugumas kitų Rytuose, susidėjo iš vidurinio kiemo, apstatyto storais stulpais, laikiniais terasų ir padaranciais keturias galeries, po kurių apacioje geriantis galėjo pasislėpti nuo lietaus; bet nakčiai buvanti šaltai ir giedrai, daugumas svečių buvo prie stulų ant kiemo, apšviesto didele geležine lempa, stovincia jo viduryje. Šitas vie-nintelis žibūrys vos menkai teapšvietė galeries, kuriose teipgi buvo šiek tiek geriančių, pasiliekančių visiškai be šviesos.

Linkui vienos iš šitų tamsių užkampių Joana, Aurelija ir vergė Genavaitė nukreipė savo žingsnius; jos matė, pereinamos per minią šiek tiek trukšmingą toj valandoj, daugelį ypātų apiplyusių ir blogai apsirėngusių; moteris paleistuvingo gyvenimo, menkai apsirėngusias, vietoje turbano turincias ru-tulį balto maišo; kitos gi, priešingai, buvo išsipuošę rubais ir turbanais iš brangios, bet nublukusios gelumbės; apyrankės, auskariai ir karoliai iš vario, išgrazinti netikrais akmenimis; veidai jų buvo aptepti žvilgančiu dažų; jų sunykę ir nuliūdę veidai bei įbriz-gis karybės, apsirėikiančios net jų trukšmingame ir perdėtame džiaugsmo, sakė gana daug apie vergą, tužbą ir gėdą jų liudno meilutinio gyvenimo.

Is vyrų, vieni atrodė nusiminusiais nuo vargo, kiti turėjo drąsą ir griežtą išžiūrą; tuli nesiojo apradėjusius ginklus prie savo juostų, arba rymojo ant ilgų lazdu, apkaustytus geležiniais galais; kiti galėjai pažinti ant geležinės apikaklės ir nuskustos galvos naminių vergus, priklausančius romėniskiemis aficerams; toliaus, paliegliai skarmaluose sėdėjo ant žemės su krukais.

Motinos turėjo ant rankų žindomus kudišius išblykusius ir parsiblausius, glamonėdamos juos rupeistingai, be abejonės, irgi laukiančios pribuvimo jaunuo Nazarėniečio, teip išsilavinusio gydymo dailoje.

Genavaitė, iš kelių žodžių dviejų vyrų vieno į kitą, gražiai apsirėngusių, bet žiaurių ir nepriimnių iš veido, suprato juos esant slaptais žvalgiais, iš kurių naudojosi augstieji kunigai ir daktarai tiesų atžino-jimui žodžių Nazarėniečio, įtraukdami jį į pinksles neįmaningo užsitikėjimo.

Joana, budama drąsėnė už savo draugę, padarė jai taką per minią; matydama neužimtą stalą, pastatytą šešelyje užpakalyje vieno iš galeries stulpų, pati Viešpaties Ozos atsisėdo prie jo su Aurelija ir pašaukė užboną alaus nuo vienos iš karčiaminių mergų, kuomet Genavaitė, stovėdama šale savo ponios, neuleido akių nuo dviejų žvalgų sėjstų farizėjų ir su gotumu klausė visko, kas tik aplinkui jį buvo šnekėta.

— Naktis artinasi — tarė jauna ir graži moteris liudnai — savo bendradrauge, sėdinčią prie stalo priešais ją, kurios veidai kaip ir jos pačios, sulyg mados meilėčių, buvo aptepti dažų.

— Jėzus Nazarėniskasis neateis čion ši vakarą.

— Tai neapsimokėjo beveik čion eiti; mes galėjome nueiti pasivaikščioti kur apie Visuomeninę: ten koks pūgšintis romėniskasis aficerias, ar koks daktaras tiesų prisispaudęs prie sienos su nosia įlundusia švarkan, butų davęs mums vakariene. Nerugok, Oliba, jei mums reiks atsigulti be vakarienės: tu to norėjai.

— Šita duona man jau teip atsidė, kad aš jos nesigailiu visai.

— Atsidė ar ne, bet visgi tai duona, ir kada mes išalkstame, turime valgyti.

— Klausydama žodžių Jėzaus — atsakė kita meiliotė tyla — aš užmirštu apie alkį.

— Oliba, tu iš proto eini: maitytis žodžiais!

— Žodžiai Jėzaus visuomet sako: dovana, pasigailėk, mylėk; lygšiol gi mums nebuvo kitokių žodžių, kaip tik žodžiai išniekinimo ir neapykantos!

Ir meiliotė nutilo, atremdama kaktą ranka.

— Keista iš tavęs mergina, Oliba, — tęsė kita — vienok, kad ir tuščia, bet ne tos vakarienės žodžių neturėsimė, nes Nazarėnietis neateis jau: yra pervėlu.

— Priesingai, aš tikiu, kad Dievas galingsiausias atves jį čion! — tarė varginga žmona su sergančiu kudišku ant savo rankų: — aš pėsčia atėjau iš Betleėjaus melsti musų gerojo Jėzaus išgydyti mano nelaimingą mažytį; jis neišpasakytai yra geras gydymui vaikų ligų ir anaipol nesiduoda užmokėti sau už rodą; tankiai net duoda kiek nusipirkimui balsamų, kuriuos jis prirašo.

— Dėl kuno Saliamono! Aš ir tikiuosi, kad musų draugas Jėzus ateis ši vakarą čion — patėmijo augstas vyras žiauriu veidu ir ilgą nelinkstantį barzdą, apsigobęs raudonu skarmaluotu turbanu ir trumpu sudrėksniu kuone — skutus rubu kupranugarių vilnų, sujuostu per liemenį šniuru, laikinčių didelį aprudijusį karką be makšties. Šitas žmogus teipgi turėjo savo rankoje ilgą lazda su geležine buožė ant galo. — Jei musų garbin-gas drangas Nazarėnietis neateitų ši vakarą, tai aš be reikalo tik sugaisinau savo laiką, nes aš buvau prašytas palydėti keleivį nedrįsusi eiti vieną iš Jeruzolimos į Betlejų, idant neturėti nesmagių susitikimų.

— Tik tu pažiūrėk į tą plėšiką su nuleistu šuns veidu ir jo milžinišku kardu! Ar jis neatrodo ant labai ištikimo palydovo? — tyliai tarė savo draugui viens iš dviejų žvalgų, sėdėjusių nepertoli nuo Genavaitės.

— Koks tai drąsus niekšas!

— Jis nugalabintų ir apiplystų perdaug užsitikėjusių keleivį už kelių varšnų! — tarė antras žvalgas.

— Kaip mano vardas Banajas! — tęsė vyras su kardu — aš nesigailėčiau nė to mažo Dievo duoto lydejimo keleivio, jei tik musų draugas Nazarėniskasis ateitų, aš myliu jį. Sakysiu, kad jis suramina žmogų nemažai už dėvėjimą skarmalų, parodydamas, jog turtingiems nelengviau esant jelti į rojų, kaip kupranugariui perliansti per adatos ausį, visi ištvirkusieji lobininkai kuomet nors bus iš-kepti kaip romyti gaidžiai Belzebubo virynėje. Tas nepripildo nė musų pilvų nė mūsų rods, bet tai yra suraminimu; todėl aš klausyčiausi jo per dienas ir naktis, kaip jis perkatinėja kunigus, daktarus tiesų ir kitus farizėjus! Ir labai gersi, kad musų draugas tą daro, nes mes turime išgirsti tuos farizėjus. Jei tave nuves prieš jų tribunala už kokį mažniekį, tai jie tiek tegali pasakyti: „greičiau prie galo, arba gausi lazdu! vagie! niekš! padegejau pragariškasis! sunau Šetono!“ ir kitus tėviskus grandinimus. Dėl nosies Ezekeiliaus! ar jie nori tokiu būdu žmones išnaikinti! Jie, prakeikti kvailiai, nežino to, kad daugelis arklių, rambių botagui, paklauso balso. Bet musų draugas Nazarėnietis žinojo tą gerai, aną dieną sakydamas: „Jei tavo brolis nusideda tam, vėsk jį šalin; jei jis gailis, dovank jam.“ Tai yra kalba; nes dėl ausies Melchisedeko! aš ne toks jaunus ir švelnus kaip velykinis avinėlis. O, ne; aš turėjau laiką sukietinėti savo širdies, galvos ir odos. Dvidešimts metų atgal, mano tėvas išvarė mane iš savo namų už jaunystės klaidas. Mane teip yra sunku apmąstyti, kaip ir laukinį asilą. Vienok, prisiekiu Banajo tikėjimui! vienu žodžiu savo malonus balso musų Nazarėniskasis drangas galėtų mane nusiųsti į kraštą vieto.

— Jei Jėzus negalėtų ateiti — tarė kitas gerikas — tai jis pasiųstų vieną savo mokinių mums apie tai pranešti ir pamokinti mus gero nuo vardo savo mokiniojo.

— Neturėdami pyrago iš plonų kvietinių miltų, minkytų su medumi, mes valgome ir miežių duoną — tarė senas elgėta sulinkęs iš senumo.

— Žodžiai mokinių yra geri, bet mokiniojo geresni.

— Teip yra! — užtėmijo antras senas elgėta — mums esant nusiminusiems nuo užgimtos dienos, jis duoda amžiną viltį.

— Jėzus mokina mus, jog mes nežemėsimi už musų ponus — tarė vergas nusiminin-gos išžiūros.

— Taigi, jei mes teip geri, kaip musų ponai, tai kokią tiesą jie turi laikyti mus pavergtais?

— Ar tai dėl to, kad šimtui ponų bu-nant ant vienos pusės, mūs, vergų, yra tuk-stančiai ant kitos? — patėmijo antras.

— Kantrybės, kantrybės! ateis ta die-na, kurioje mes apsisikaitysim su savo po-nais, o paskui apsisikaitysim patys su sa-vimi; tasyk išsilpildis žodžiai Jėzaus: „Pirmie-jie bus paskutiniai, o paskutiniai bus pir-mie.“

— Jis pasakė mums, amatininkams, ku-rie iš prieštasties sunkumo mokėsių ir gotu-mo vaizbuoti, tankiai esame be duonos ir drabužių, o teipgi musų pačios ir vaikai: „Nusiraminkite! Dievas, musų tėvas, duoda apsirėngimą klonių lelijoms ir maistą jau-niems žvirblėliams: ateis diena, kuomet jūs nestokuosite nieko.“ Teip, nes Jėzus teipgi pasakė šitą: „Nedėk nė auksa, nė sidabro, ar pinigų į savo mišną, nė maišą savo kelionei, nė du švarku ar kurpes, nes tas, kuris dirba, vertas yra užlaikymo.“

— Štai yra, mokiniojas! štai mokiniojas! — sušuko keli žmonės, stovint arti durų karčiamos — štai musų draugas!

Prie šitų žodžių pakilo didelis sujudimas karčiamoje. Aurelija, nemažai žingeidi už savo vergę Genavaitę, pasilipo ant kedės, kad geriau pamatytų jaunikaity. Ją laukia-mas buvo apgautas; tai nebuvo dar jis, bet Petras, vienas jo mokinių.

— O Jėzus? — visi jie paklausė jo vienu balsu — kur jis?

— Ar tai Nazarėnietis neateis?

— Ar tai mes nematysime savo draugo, draugo nuliudusį?

— Aš, Judas iš Simeonas šjome drauge su juo — atsakė Petras — kaip ties miesto durimis viena vargi žmona, matydama mus einant pro šalį, ėmė mokiniojo melsti užėti aplankyti jos sergančią dukterį. Jis ir nu-ėjo ten. Jis pasiliko Judą ir Simeoną su sa-vim, o mane pasiuntė pas jus. Tie, kurie jo reikalauja, turi čion valandėlę palaukti; jis tuojau ateis.

Žodžiai mokinio apramdė nekantrumą minios, o Banajas, vyras su ilgu kardu tarė Petrai:

— Jei jau kalbi apie mokinioją, kalbėk mums apie jį: pasakyk mums smagias nau-jienas. Ar ateina jau laikas, kuomet nerop-s, kurių pilvai tanku su tuo patim greitumu, su kokių mūs liesta, neturės tukinimui-ši nieko daugiau, kaip tik anglis ir pragari-ską sielą?

— Teip, laikas ateina! — tarė Petras pasilipdamas ant suolo — teip, laikas ateina, kaip ateina naktis su audra, pilna perkuni-jos ir žaibų! Ar Viešpatis nepasakė per balsą savo pranašų: „Aš nusiųsiu savo aniuo-lą, kuris išvaisins kelių pirma mangę!“

— Teip, teip! — šaukė keli balsai — teip: pranašai tą apskelbė.

— Kas yra tuo aniuolu? — tarė Petras — kas yra tuo aniuolu jei ne Jėzus, musų mokiniojas, Messijas, vieninteliai tikras Messijas?

— Teip, jis yra!

— Jis yra žadėtu aniuolu! jis yra tokiu Messijumi!

— O šitam aniuolui ištaisius kelią, ką sako Viešpatis per savo pranašus? — tęsė Petras: „Ir aš ateisiu artyn jus teisti, ir aš busiu rūstus liudininkas prieš burtininkus, ir prieš neteisius prisiekos ėmėjus, ir prieš tuos, kurie spaudžia darbininką su jo alga, o aš įskysiu kerštui Viešpaties bankie-rių Ainošius!“ — tarė darbininkas. — Jis privertė mane dirbti slapta kletkas Pokylų Butui, Šabo dienoje, ir užlaikė mano užmo-kestį už tas dienas. Aš norėjau pasiskųsti. Jis pakietino apskūsti mane augstamjam kunigui, kaip išniekintojį šventų dienų ir už-daryti mane į kalėjimą!

— Ir dėlko bankierius Ainošius užlaikė neteisiai tavo algą? — tęsė Petras — užtai, kad, kaip pranašas vėl sako: „Gotumas yra kaip arklinė dile; jis turi dvi dukteris šaukiančias: duok! duok!“

— O šitos didžiosios siurbėlės! — sušuko Banajas — ar jos neišvems kuomet viso to kraujo, kurį jos sugėrė iš vargių darbi-ninkų, našlių ir našlaičių!

— Teip, teip! — atsakė mokiny — mu-sų pranašai ir mokiniojas yra pasakę: „Jiems bus verksmas ir griėzimas dantų.“ Bet šių kukaliams, teršusiems javus, esant atida-lintiems, ištvirkėliams karaliams, didžiū-nams, gotiemsiems ir paglemžtojam prany-kus nuo žemės, syrai, kuriuos jie čiulbė, at-likis ir užstos visiems diena laimės ir teisin-gumo. „Šitai gi dienai atėjus,“ sako prana-šai, „žmonės nereikalaus daugiau ginkluotis prieš viens kitą: jų kardai bus paversti į piautuvus, jėtis, į spatus; viena tauta ne-kels daugiau karės prieš kitą tautą; jie ne-ves daugiau karių, bet kožnas sėdės po savo locnos figos, ar vyno medžio, nesibijodamas nė vieno; darbas teisingumo bus apdraudi-mu rymtėio ir laimės kožnam. Tuo metu, galiausiai, vilkas gyvens su ėreliu, leopardas gulės su ožyčiu, o liutas ir avis silėsės drau-gė ir mažas vaikėlis ves juos visus.“

Šitas perimantis vaizdas visavietinio ramumo ir laimės padarė gilų įspūdį ant Pe-tro klausytojų. Dangelis balsu sušuko:

— Tai, kad šitie laikai ateitų! nes kam reikia žmonėms galabinti žmones!

— Koks tai gozimas kraujo!

— Ir kas naudojasi iš to? Pergalinti Faraonai! Žmonės gotus kraujo, musių ir plėšii!

— Tai, kad ateitų laikas laimės, teisin-gumo ir malonybės ir, anot pranašų, mažas vaikėlis vėsty mus visus....

— Teip, mažo vaikėlio užtektų, nes mes butume ramūs, kadangi butume laimingi — tarė Banajas — dabar mes esame toki netai-mingi, teip įerzinti, kad šimto milžinų neuž-tektų mus sulaukyti!

— Ir šitie laikai ateina — tęsė Petras — visiems turint dalį žemisko gero, nutręstą darbu kiekvieno, visiems žinant gyvenimą ramume ir pasiganėdinime, mums neteks daugiau matyti pateiknolių gyvenančių iš vai-sių darbo kitų. Ar Viešpatis nepasakė per sunų Dovydo, savo išrinktinio: „Aš neap-kenčiu viso savo darbo, kurį paėmiau po saule, kadangi aš turiu jį palikti žmogui ateinančiam po manęs. Nes šitai yra žmogus, kuris dirba su išminčia, su mokslu ir su stropumu, ir jis turi palikti viską, ką jis įgijo žmogui nepadėjusiam ant to jokio darbo: ir kuris nežino, ar jis bus išmintingas ar kvailas? Taigi šitas yra tuštybės ir dideliu nu-didimu.“ Žinote? — pridėjo apaštalas — balsas sunas Dovydo yra teip šventas, kaip teisingumas. Ne! tas, kuris nedirbo, nepri-valo naudotis iš darbo kito!

— Bet, daleiskime, kad aš turiu vaiką — tarė balsas — daleiskime, kad aš, nu-skriausdamas save ant miego ir dalies savo kasdieninės duonos, bandysiu sutaupyti šiek tiek jam, idant jis nepažintų to skurdo, ko-kį aš turėjau, ar tas yra neteisingu tad?

— El kas tau čia kalba apie dabartį? — sušuko Petras — kas čia tau kalba apie šiuos laikus, kuriuose stiprus spaudžia silpną, tur-tingas vargų, neteisingas teisų, ponas vergą? Laikė audros ir vėtros kožnas taiso prieglaudą sau iš saviškiams; tas tik teisinga. Bet kada žadėtis musų pranašų laikas ateis, lai-kas dieviškas, kuomet labdaringoji saulė be paliovos švies, kuomet nebus daugiau audrų, kuomet užgimimas kožno kudiško bus lau-kiamas su džiaugsmo giesmėmis, kaip palai-minimas Viešpaties, vietoje būti apverkiama nelaimė, kaip tas dabar yra, kadangi musų dienoje žmogus pradėtas ašarose, gyvena ir miršta su jomis; kuomet, priešingai, kudiš-ki pradėtas džiaugsmo, gyvens džiaugsmo; kuomet darbas, esantis sunkenybe dabar, bus pats džiaugsmu, teip, kad vaisiai žadė-tos žemės bus gausūs; kožnas, budamas be baimės apie gerovę savo vaikų, nereikalaus daugiau rūpintis apie juos, atidėlioti jiems turtą, nusikandžiant save ir susinaikinant darbu be saiko. Ne, ne: kuomet ant galo Izraėlius išvys karalių Dievo, kiekvienas dirbs visiems ir visi naudosis iš darbo kožno.

— Dabar gi — tarė amatininkas, kuris skundėsi ant neteisingsumo bankieriaus Ainošius — visi dirba keliems, šitie keli ne-dirba nė vienam, o naudojami iš darbo visu.

— Bet dėl šitų — atsakė Petras — mu-sų mokiniojas Nazarėniskasis pasakė: „Su-nus žmogaus pasiūs savo aniuolu, kurie su-rinks ir išgabs iš jo karalijos visus daran-čius papiktinimą ir nedorybę; jie bus sume-sti į degantį krosnį, kur bus verksmas ir griėzimas dantų.“

— Ir bus teisinga — tarė meiliotė Oli-ba — ar gi ne jie verčia mus pardavinėti sa-vo kuną, kad išvengtų griėzimą dantų, pada-romą alkio?

— Ar ne jie, ką verčia motinas veikiau vaisbuoti savo dukterimis, nė ką matyti jas mirstančias iš vargo? — tarė kita meiliotė.

— Oi! kuomet ateis ta teisingumo die-na!

— Ji ateina, ji artinasi — atsakė Petras garsiu balsu — nes blogas, nedorybė, prie-varta yra ant kožno žingsnio; ne tik čion, Judejoje, bet ir visame sviete, kuris yra ro-miškuoju sviete. Oi nelaimės Izraėlius yra nieku, nieku, sulgytinus su nelaimėmis, ap-sėdusiomis kitas tautas, jos seseris! Visa pasaulė stena ir tekina kraują po trigubu Romos jungu žiaurumo, ištvirkimo ir gotu-mo! Nuo vieno krašto žemės iki kitam, nuo Syrijos iki prispaustai Gallijai, mes negirdi-me nieko daugiau, kaip tik čarškėjimus pan-čių ir stenėjimus vergų, parbaigtų darbų; nelaimingiausias iš nelaimingiausių! jie lieja kraują su kožnu prakaito lašu! Jų reikia gailėtis daugiau negu žvėries dvesiančio sa-vo urve, arba gyvulio gaidančio po savo našta; šitie vergai yra kankinami, užmušami arba juokadėja pavidami dantims-zvėrių! Jei narsus žmonės, toki, kaip ve, Gallai, bando sutraukti savo pančius, tai jie yra papluk-dami jų pačių locnuose kraujuose; ir aš, aš sakau jums teisybę, nuo vardo Jėzaus, musų mokiniojo; teip, aš sakau jums teisybę, šitas negali ilgai būti.

— Ne, ne! — sukluko keli balsai — ne, šitas negali tęstis!

— Musų mokiniojas liqsta — tęsė moki-nys; — oi! liqsta mirtinai, apmislindamas pasibaisėtinus nelaimes, atkersniūmus ir bai-sius atlyginimus, kokių šita daugybė amžių priepaudo ir nedorumo paleis ant žemės. Užvakar Betlejuje musų mokiniojas tarė j mus: „Jeigu išgirsite apie suokalbi ar karę, nenusigaskite, šitie dalykai turi ateiti pir-mutiniais, bet jų galas neateis teip greit.“

— Klausykite! — prabilo keletas balsų — klausykite!

— Mes,“ pridėjo Jėzus, „išvysime žmo-nės kylančius prieš žmones, karalių prieš ka-ralių; teip žmonės naikinsis baime, laukda-mi visko, kas pasaulėje turi nusiduoti, nes dorybės dangaus bus sujudintos.“

Neramūs, baimiškas marmėjimas pakilo minioje prie šitų pranašų Jėzaus Nazarė-niškojo, atkartotų Petro, ir tili balsai atsi-liepė:

— Tai didelės audros iškils danguo-se....

(Toliaus bus)

Redakcijos atsakymai.

PUKAS. Tai privatiški da-lykai, apeinant tik draugystę ir jos sanarius; bent teip mums rodo, kadangi yiskas ne aiškiai išreikšta. Tokiais privatiškais dalykais laikra-čiai ne užima, ypač laik-raščiai negali prisidėti prie denucijacijų.

KAZ. BIELSKITUL. Tas klau-symas paties kun. Žilinskio paaiskintas pakaktinai. Die-nos uždarbį galima aukauti kada kas dirba, o Šv. Kazi-miero dieną pinigų priduo-ti kur reikia. Todėl talpinti užklausimą nėra reikalo.

Maloninga padėkavonė.

Kad per devynis metus sir-gęs dusuliu su dideliu sun-kumu ant krutinės ir gale gerklės vis kaip kamuolys skreplių stovėjo ir abelnai kaip baidyklė pasibaigęs bu-vau, ir iešlėlis tik nuo vieno prie kito daktaro slankiojau, tikėdamas, kad daktarai vino-kį vardą turi, tai visi lygiai ir apie išgydymą išmano, kad ir jie manę žadėjo išgy-dit ir mano sunkei uždirbtus dolerėlius paėmė sunkios pro-cės, bet mainais jie man nie-ko gero nepadarė, tik jau-čiaus kaip colis po coliu slin-kau prie grabo. Buvau jau visai nustojęs vilties išgijimo, jeigu tik stebuklų pasidary-tų, — nors ir netikėdamas kad galin išgyt, bet pamatęs pas savo draugą laikraštyje ap-garsinimą profesoriaus dak-taro Collins Med. Inst. var-dą, ir kaip tik aprašiau visą savo ligą ir iš to garsingo In-stituto atsiųstus vaistus pra-dėjau vartot, tai su kožnu kartu jaučiaus vis geriaus, o dabar esu jau suvisai sveikas, apturėjęs savo visas kuniskas pajėgas ir gerą sveikatą, jog dabar kasdiena be jokio pa-vojaus dirbu lygei su kitais vyrais, nes visi ir sunkumai dusinimai kaip kalnas nuo manęs nuslinko. Dabar ir aš supratu, kad serganties tai yra vienatinė vieta ir tikras šaltinis sveikatos Dr. Collins Med. Inst., kuriam aš malon-ingai dėkavoju už išgydymą ligos, ką kiti daktarai nega-lėjo padaryti. Pasilieku svei-kas G. Lokatelis, Boulder Creek, California.

Skirti žmonės.

Suvesk daugumą visoki žmonių į vieną didelę krau-vę, kurioje kiekvienas viso kiau daiktus pagal norą gali sau pasirinkti, o su nusiste-bėjimu pamat, kokiš dide-lis skirtumas yra tarpe tu žmonių. Viena dalis žmo-nių, perka ir moka pinigų už bile-kokį į rankas pakli-vusį daiktą, nė neapžiūrėję perkamo dalyko, neištyru nors tai ir niekiausias daiktas būtų. Kita dalis renka daiktus sulyg savo išman-mo, patyrimo ir visada per-kmą daiktą gerai išstiria, ar jį vertas tos mokesties. T visas besiskyrimas yra tol vertės, kol jis neturi jokios įtekmės ant musų sveikatos ir gyvenimo, bet jeigu pasi-eina rinktis valstus, tai tuo-met tegali būti viena išėiga, vienas išsirikimas — geriau-sias. Atsitikimose negero gromuliavimo ir ligų, paei-nančių nuo nečystaus ir ne-gro kraujo, tai yra tiktai vi-nas pasirinkimas, but Trinerio Amerikoniskais liksyras Karčiojo Vyno. gerk ir neužleisk gerda ant plonutės sergančios vie plėvutės ar žarnų sma-alkoholiškų vaistų, mi-Šita primni vyno gydym-gydis visus skaudėjim-sutvirtis visus organus, gyduolė padaris jusų miuoliavę atsakančiu.

sų veidą skaisčiai raudoną. Gaunamas aptiekose arba pas pabrūkintą Juozapą Trinerį, 799 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Skaitytojams.

Prieš Naujus Metus „Lietuva“ visiems savo skaitytojams išsiuntinėjo sieninius Kalendarius, o šia savaitę išsiuntinėja vėl visiemis knygų Katalogą ir antrąjį Kalendarį knygėlės pavidale. Jeigu kuris iš skaitytojų nebuvo gavęs kurio vieno, ar abiejų Kalendarų, tegul atsisaukia, o ir jam prisiusime.

Prasidėjo naujas metas, taigi dabar yra laikas atnaujinti prenumeratą, kurių laikas pasibaigė, o dar neužmokėjo. „Lietuva“ dabar padidinta, ji dabar suteikia skaitytojams beveik dvigubai tiek skaitymo kaip pirmiau, o prenumeratorai prekę pasilieka vis tik \$2.00. Už \$2.00 skaitytojas vienoje „Lietuvoje“ dabar turi daugiau pasiskaitymo negu kituose dvijuose laikraščiuose, kurie abu kaštuoja \$4.00. Taigi mel-džiame visų kurių prenumeratoras laikas išsibaigė, atnaujinti jį, kad mes nebūtume priversti siūtinėjimą sulaukyti.

„Lietuvos“ Išeituvė.

Drangysčių Reikalai.

Abelinas susirinkimas S. L. A. Chicago, nedėlio 28 d. sausio 1906 m. 714 val. vakarė M. Ruzgio salėje po 4558 So. Marshallfield av. kerte 4060 gatvės.

Bus laikytas abelinas susirinkimas per S. L. A. 36ta kuopą, ant kurio visus gaus valios lietuvius bei lietuvius kviečiamie ateti ir pasiskausyti kalbu išmanančių mierių susirinkimo Lietuvių Amerikoje ir kokia nauda galima nuo S. L. A. gauti. S. L. A. pirmą visų vyrų, moteris ir vaikus be skirtumo kviečiamie visus, vadinan S. L. A. 36tos kuopos.

Komitetas.

SUSIRINKIMAS.

Lietuvos Sūnų draugystės laikys savo metinį susirinkimą 28 d. sausio, 2 val. po pietu ant 6tos gatvės, Peddy Williams salėje, Springfield, Ill. Visus lietuvius kviečiamie ant susirinkimo atsilaukyti, o kurie da nepiguli, prisirašyti. Kviečiamie visus.

Komitetas.

skrodėlis Dykal

Ant Baliaus.

Nedėlio, 4 Vasario (February), 1906m., „Lietuva“ Klubas.

Laikys savo pirmą balį, Freilicht Turner salėje, 347 So. Halsted st. Prasidės 5 po pietu. Muzika Kiekerio.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

Ineizant 25c ypatai. Ineizant 25c ypatai.

lingiausiai, nes tures progą išgirsti tikru artistu chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Komitetas.

Baltus.

Baltus parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pirmas Didelis Teatras Koistutis.

Lietuvių Giesmininku Dramatiska Dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Apgarstinimas.

Dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Komitetas.

Didelis Baltus.

Dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

Užprasizivius visus lietuvius ir lietuvių kilmę turinčius, ant kurių grajis puiki muzika, prie kurios jau nuomene gales linksmai vakara paleisti. Kas ant to baltus atsilankys, tai to nesi galies. Su guodone.

Komitetas.

Pajieszkotimai.

Pajieszkotimai parengtas dr. Srv. Jono Krikstaitis chora, dainuojant lietuviškas dainas. Muzika iš Hamburg'o. Priemimas bus kuopulaukias. Infanga vyrams 25c, moterims dykal. Užprasizivius

